

יפ:

האומר משקלי עלי פרק חמישי ערכין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

- (ח) גם' הסכ' ודלי' המ' למדורו:

גליון הש"ס

- בתנ"י זה חומר. ע"י אנשים
דף לד ע"ב חומ" ד"ה חלל:

רבינו גרשום

- [illegible]

רצוני. עלי מהו מי הוא משמע שרביט רוחב דוגמתי או היא משמע
כמדת רחבי: **היקופי** מהו. מי יהיה שרביט נכסף
כמדת היקפו או דילמא שרביט עב הקיפו צעי למיחא.
אלי. מרפק: **עד הארכובה.** ומכאן ולמעלה לא היא רגל

אלא יך: **ער הפרק.** מקום חיינו
הפך והרוע. אלמא די לא חזי אלמא
עד הפרק דהא די כמידי בקרלא: **ה**
לשון בני דאס. קרוי די כד: **האלי:**
קיבורם. נדרוין בלעז"ל גנובה
הרועי חזקון מן האלי מעט: **רגלים.**
של רגלים כנשיא: **פרט לנעלי קבין.**
שנ שנתחן רגלו בפרק ראשון סמוך
לשוקו וחוקק קב מקבל בחייוני ונתון
שקו לתוכה וקורין פאקענ"א שפטור
מן הראיה דליון רגל. אלמא לא
מיקרי רגל אלף עד פרח א'
שקורין קביל"א: **חללה.** למי שנחנך
יז רגל ונשתייר צו קלת מן הארכובה
ולמטה חלילה כשרה. אלמא עד
הארכובה היו רגל ולחייב כדאיה:
מעל רגלו. משמע מה שעל רגלו
דחייט שוק עד הארכובה: **ש"מ.**
מלתא חילת שוק עד הארכובה מעל
דמעל: **האי איספוריא.** קביל"א עד
ארגע נחית שאין בה אלף פרק
עליון והמחברע חל מעל ש"מ
למטה אין בה פרק חל מעל ש"מ
הרגל הוא דאי ס"ד למטה נמי פסיק
הוא ליה איספוריא יז: **מתני'.** וז
חומר בנדרים מבערבין. דליון אמר
דעמר עין ידי מעל עקר רגלי עד
לא אמר כלום אלף אי"כ אמר דבכר
השגתה תליה בה: **גמ'** **אומר**
של נוקין. כמו שאומדין
שקטעל על חבירו עד שמין אותו כעבד
הנמכר בשוק כמה היה יפה קודם
לכן וכמה הוא יפה עכשיו: **הספ**
בכרא וילא הוא. שכבר נקטעה ידו
ואפי' חילת דמיו שאומדין עתה כמה
היה יפה קודם לכן אין נישומין אלף
בזול שפתי רואין אותו מומול: **הכא**
בכרא שכיחא הוא. שפתי דיו שלימות
ואפ' לשום כמה הוא יפה עכשיו
שיקדש דמיו וכמה הוא יפה אם
יתכני ידיו: **ידו חלם חוהיניו**
ואידך פיקדו. כלומר למה הוא עושה
מלכא שכיחא: **ידו חלם** שהלכת קטועה
היינו אומר של נוקין: **ידו מוכתפת**
לכרו ראשון. שלא יפשה בה
מלכא לרצו שני ידעשה שיימיה
בכנראה שכיחא: **אדמדורו אומר**
של נוקין. שחבל בו חבירו ואדמדורו
כמה היה יפה וכמה הוא יפה:
ואמרני **דמי עלי.** ולא אמר
ערכי עלי מיכני חו למשימיה
לא: **אומדנא דני עשרה.** שהאומר
דמי עלי נישום עשרה דמתן פיק'
דסהדרין יוצא (ב.) הקרקעות חשעני
וסכן ולדס בידא כסן ואומר של נוקין
בשלה דמתן גזילות וחבלות בשלה:

בחד

שנית הוא שהרי שמי דיו שנימות היקב שמין וזוהו פסחא משיי
אומר רבי עשרה כדמיא בפ"ק לטהרין (דף ע"ו. טז.) הקרקעות
 והקשה רבנו אבהו אין לררץ וזה מעשרה וזה בית
 דין ואין צ"ל שקול מוספין עליהן עוד אחד ויהא י"א שכלל כל דברים
 שבת **פ"ק לטהרין** (דף כ"ג.) מנהל כ"א: (א"ר פשה):

אמרו

[illegible] **T**

lor

diffusion

© 2011 Pearson Education, Inc. All rights reserved.

TABLE 1. 1990-1991 and 1991-1992
 TABLE 2. 1990-1991 and 1991-1992

Tel. FR : 01.80.91.62.91 - Tel. ISR :

ישוקל בשר חמור נידים ועצמות ונותן לחוכה עד שתתמלא ותימה לר' אלחנן כיון דשקל כבר בשר חמור כנגד משקל דז' אמאי נותן עוד בשר חמור כחצית והיא גרסא לו ד"ה"ש דשוקל בשר גדין י"ז חמור כשנתן בשר לתוך המים עד שתתמלא ונותן קודם

[illegible]

שיטה מקובצת

- רבנו יצחק ב"ר אביי ור' אבהו
 על שמין אותו כמה
 יד * זה חומר בגנדי
 שיימינן ליה אמר רבא
 של נזקין א"ל אביי מי
 הוא הכא גברא שביי
 אומדין כמה אדם ראו
 מלאכה בידו אחת ליו
 מאי ניהו ואידך פסיי
 מוכתבת לרבו ראשון
 של נזקין ואמר דמי
 אמדורו חרא וימנא אי
 דבי עשרה מאומדנא
 לומר שאני אומדנא
 רבי תלתא אמר רבי
 דמי עלי מהו הכא ודא
 או דילמא שבה ביני ובי
 אמדורו וחור ואמר דמי

[illegible]

ב. יזיל להדיעו חסלם ב. יז חל להדיע חסלם חסלם וזר.

© 1997 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

1. D.

h-Box.com

ludaïsme aux francophones

judgments and transcriptions

[illegible]

77.466.03.32 - contact@torah-box.com